

Hem > ... > Familjfrågor Och Arv > Arv > Arvsrätt > Bulgaria

Arvsrätt

Innehåll inlagt av

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Bulgarien

Faktabladet har tagits fram i samarbete med [rådet för notarier i EU \(CNUE\)](#).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Den som har fyllt 18 år och är vid sina sinnens fulla bruk har rätt att förordna om sin kvarlåtenskap i ett testamente.

Testatorn får inkludera alla sina ägodelar i testamentet. Ett särdrag i bulgarisk rätt är att en viss andel av en testators tillgångar, eller tillgångar som tillhör en person som avlider utan att ha upprättat ett testamente, anses vara en laglott som aldrig kan bli föremål för testamentariska förordnanden. Ett sådant förordnande kan således endast omfatta den disponibla delen av tillgångarna.

Testamentariska förordnanden kan avse alla testatorns tillgångar, en del av tillgångarna eller en viss ägodel.

Testamentariska förordnanden kan även vara förbundna med villkor.

Enligt arvslagen (*Zakon za nasledstvoto*) måste testamentariska förordnanden följa vissa formella krav. Alla förordnanden som avviker från dessa är således ogiltiga.

Notera att det enligt bulgarisk rätt inte är tillåtet för två enskilda personer att göra testamentariska förordnanden i samma testamente, oavsett om det gynnar båda parterna eller tredje man.

I lagen föreskrivs två typer av testamenten: handskrivna testamenten och testamenten som upprättas inför en notarie.

Ett handskrivet testamente måste helt och hållet skrivas av testatorn själv. Denne måste också själv datera och skriva under testamentet. Underskriften måste vara placerad efter det testamentariska förordnandet. Testamentet kan överlämnas till en notarie i ett förseglat kuvert för säker förvaring. I så fall skriver notarien en förklaring om att han eller hon ska förvalta testamentet på kuvertet. Förklaringen skrivs under av testatorn och notarien och förs in i ett särskilt register.

Ett handskrivet testamente kan deponeras hos antingen en notarie eller en annan person. Denna person ska i så fall be en notarie att offentliggöra testamentet så snart han eller hon får reda på att testatorn har avlidit.

Om personen underlåter att göra detta kan varje berörd person vända sig till distriktsdomstolen på den ort där arvsförandet inletts och begära att domstolen ska fastställa en tidsfrist för att lämna in testamentet till notarien för offentliggörande.

Notarien offentliggör testamentet genom en skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats. Förklaringen undertecknas av den person lämnande in testamentet och notarien. Det papper på vilket testamentet skrevs bifogas förklaringen, och personerna ovan undertecknar varje sida med sina initialer.

Om ett testamente upprättas av en notarie måste två vittnen vara närvarande.

Testatorn talar om för notarien hur han/hon önskar fördela sin kvarlåtenskap. Notarien skriver ner testamentet och läser sedan upp det för testatorn och vittnena. Notarien anger i testamentet att dessa formaliteter har uppfyllts samt plats och datum för testamentets upprättande. Därefter undertecknar testatorn, vittnena och notarien testamentet.

Om testatorn inte kan skriva under testamentet måste han eller hon uppge ett skäl till detta, och notarien ska göra en anteckning om detta i testamentet före uppläsningen.

För att offentliggöra ett testamente som upprättats av en notarie sammanställer den notarie som testamentet har lämnats hos för förvaring ett skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats. Förklaringen undertecknas av notarien. Det papper på vilket testamentet skrevs bifogas förklaringen, och personerna ovan undertecknar varje sida med sina initialer.

Ett testamente kan uttryckligen återkallas genom ett nytt testamente eller av en notariehandling i vilken testatorn uttryckligen förklarar att han eller hon helt eller delvis återkallar sina förordnanden.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Enligt de gällande bestämmelserna om registrering är det obligatoriskt att registrera en kopia av offentliggjorda testamenten gällande fast egendom eller rättigheter till fast egendom.

Dessutom har varje registreringskontor ett alfabetiskt register över notarieärenden och testamenten. Namnen på de testatorer vars testamenten har upprättats av notarier, återkallanden av testamenten, och testatorer vars handskrivna testamenten har överlämnats till notarier för förvaring registreras också i registret. I så fall registreras namnet på den notarie som förvarar testamentet eller så registreras det handskrivna testamentet på testatorns namn.

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Som redan påpekats är friheten att förfoga över egendom efter ett dödsfall begränsat i bulgarisk rätt. Syftet med sådana begränsningar är att gynna testatorns närmaste anhöriga, dvs. en efterlevande make, barn, och om testatorn saknar avkomlingar (barn eller barnbarn) den avlidnes föräldrar.

Dessa begränsningar fastställs i artiklarna 28 och 29 i arvslagen och rör endast de fall där testatorn saknar avkomlingar, efterlevande föräldrar eller en make. I sådana fall får testatorn inte göra ett förordnande om egendom eller ge en gåva som negativt påverkar dessa personers laglott. Den del av kvarlåtenskapen som inte ingår i laglotten har testatorn rätt att fördela efter eget gottfinnande.

Om det inte finns någon efterlevande make definieras laglotten på följande sätt:

- 1) Ett barn (inklusive ett adoptivbarn) eller det barnets avkomlingar – hälften av kvarlåtenskapen.
- 2) Två eller fler barn eller deras avkomlingar – två tredjedelar av testatorns kvarlåtenskap.

Den efterlevande föräldrarnas eller de efterlevande föräldrarnas laglott är en tredjedel av kvarlåtenskapen, och makens laglott är hälften av kvarlåtenskapen om denne är ensam arvtagare eller en tredjedel av kvarlåtenskapen om arvlåtaren har efterlevande föräldrar.

Om det finns både avkomlingar och en efterlevande make är makens laglott lika stor som varje barns laglott. I så fall är den del av kvarlåtenskapen som testatorn fritt förfogar över en tredjedel om det finns ett barn, en fjärdedel om det finns två barn och en sjättedel om det finns tre eller fler barn.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om den avlidne inte har upprättat ett testamente ärvs kvarlåtenskapen av den avlidnes lagliga arvingar, i enlighet med följande regler:

Om den avlidne var ensamstående utan barn ärver de efterlevande föräldrarna/den efterlevande föräldern lika delar av kvarlåtenskapen (artikel 6 i arvslagen, nedan kallad ZN).

Om den avlidne endast har släktingar i rakt uppstigande led som är två eller fler generationer äldre än den avlidne, ärver de som är närmast besläktade med den avlidne lika stora delar (artikel 7 ZN).

Om det bara finns efterlevande syskon ärver dessa lika delar (artikel 8.1 ZN).

Om det finns efterlevande syskon och släktingar i rakt uppstigande led som är två eller fler generationer äldre får syskonen två tredjedelar av kvarlåtenskapen och släktingarna i rakt uppstigande led en tredjedel (artikel 8.2 ZN).

Om den avlidne var ensamstående men har efterlevande barn (inklusive adoptivbarn) ärver vart och ett av barnen en lika stor del av kvarlåtenskapen (artikel 5.1 ZN). Om den avlidne haft barn som gått bort ärver i stället det avlidna barnets avkomlingar enligt arvsordningen (representationsordningen).

Om den avlidne efterlämnar en make men inga barn, släktingar i rakt uppstigande led, syskon eller deras avkomlingar ärver maken hela kvarlåtenskapen (artikel 9 ZN).

Om maken ärver kvarlåtenskapen tillsammans med släktingar i rakt uppstigande led eller syskon eller avkomlingar, ärver maken hälften av kvarlåtenskapen om arvsförfarandet inleds mindre än tio år efter att äktenskapet ingicks. I annat fall ärver maken två tredjedelar av kvarlåtenskapen. Om maken ärver kvarlåtenskapen tillsammans med släktingar i rakt uppstigande led och syskon eller avkomlingar ärver maken en tredjedel av kvarlåtenskapen i det förstnämnda fallet och två tredjedelar i det sistnämnda fallet.

Om den avlidne efterlämnar en make och barn ärver maken och barnen lika delar (artikel 9.1 ZN).

Om arvtagare saknas i ovannämnda situationer eller om alla arvtagare avstår sitt arv eller förverkar sin rätt att acceptera arvet övergår kvarlåtenskapen till staten, med undantag av lösöre, bostäder, verkstäder och parkeringsgarage samt tomter och fastigheter som i första hand är avsedda för uppförande av bostäder, som den kommun som de är belägna i blir ägare till.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

Arvtagares accept av arv kan ske genom en ansökan till distriktsdomstolen i det distrikt där arvsförfarandet inleddes. I så fall registreras detta i ett särskilt register.

Accept av arv sker också om arvtagaren utan att inge en skriftlig ansökan företar en handling som tydligt visar att han eller hon har för avsikt att ta emot arvet eller om arvtagaren undanhåller ärvd kvarlåtenskap. I det sistnämnda fallet går arvtagaren miste om sin del av den undanhållna kvarlåtenskapen.

Arvet kan även accepteras på grundval av en detaljerad beskrivning. I så fall är arvingen endast ansvarsskyldig för den del av kvarlåtenskapen som han eller hon har mottagit.

Accepterandet av arvet på grundval av en detaljerad beskrivning måste i så fall ske skriftligen till distriktsdomstolen inom tre månader från den dag arvtagaren fick reda på att arvsförfarandet hade inletts. Distriktsdomstolen kan förlänga denna tidsfrist i upp till tre månader.

På begäran av en berörd part fastställer distriktsdomaren, efter att ha kallat den person som har rätt att ärva, en tidsfrist för när han eller hon senast ska lämna in en förklaring om avstående från eller accept av arv. Om talan har väckts i domstol mot arvtagaren fastställs tidsfristen av den domstol som hanterar målet. Om arvtagaren

inte svarar inom tidsfristen förlorar han eller hon sin arvsrätt.

I så fall registreras arvtagarens förklaring i ett särskilt register för accept och avstående av arv.

Accept av arv på grundval av en detaljerad beskrivning är obligatoriskt för personer under 18 år, personer som omyndigförklarats, staten och offentliga institutioner. Sådan accept ska ske genom en skriftlig förklaring inom tre månader från det att arvtagaren fick reda på att arvsförfarandet inletts. Accept av arvet registreras i ett särskilt register som förs av distriktsdomstolen i det distrikt där arvsförfarandet inleddes.

En person som har ett handskrivet testamente måste be en notarie att offentliggöra testamentet så snart han eller hon får reda på att testatorn har avlidit.

Alla berörda parter kan vända sig till distriktsdomstolen på den ort där arvsförfarandet inleddes och begära att domstolen ska fastställa en tidsfrist för när testamentet ska ha lämnats in till notarien för offentliggörande.

Notarien offentliggör testamentet genom en skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats. Förklaringen undertecknas av den person lämnade in testamentet och notarien. Det papper på vilket testamentet skrevs bifogas förklaringen, och personerna ovan undertecknar varje sida med sina initialer.

Om testamentet lämnades in till en notarie för säker förvaring före testatorns frånfälle (artikel 25.2 ZN) är det denna notarie som ska utföra stegen ovan.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Arvsöverlåtelsen sker efter att en förklaring om accept av arv har utfärdats. Accepten träder i kraft då arvsförfarandet inleddes.

Förutom vid uttrycklig accept av arv genom en uttrycklig skriftlig ansökan inges kan accept av arv även ske om arvtagaren, utan att inge en skriftlig ansökan, företar en handling som tydligt visar att han eller hon har för avsikt att ta emot arvet eller om arvtagaren undanhåller ärvd kvarlåtenskap. I det sistnämnda fallet går arvtagaren miste om sin del av den undanhållna kvarlåtenskapen.

På begäran av en berörd part fastställer distriktsdomaren, efter att ha kallat den person som har rätt att ära, en tidsfrist för när han eller hon senast ska lämna in en förklaring om avstående från eller accept av arv. Om talan har väckts i domstol mot arvtagaren fastställs tidsfristen av den domstol som hanterar målet.

Om arvtagaren inte svarar inom tidsfristen förlorar han eller hon sin arvsrätt.

I så fall registreras arvtagarens förklaring i ett särskilt register för accept och avstående av arv.

Avstående av arv görs enligt samma förfarande och registreras på samma sätt.

Hänsyn bör även tas till den skyldighet som föreskrivs i artikel 43 i lagen om lokala skatter och avgifter (*Zakon za mestnite danatsi i taksi*). Enligt denna är banker, försäkringsbolag och andra bolag samt andra enheter som fungerar som depositarier eller gäldenärer för värdepapper, pengar eller andra tillgångar som ingår i ett arvsförfarande som de vet har inletts skyldiga att översända en detaljerad beskrivning av tillgångarna till den kommun där arvsförfarandet inleddes innan sådana tillgångar betalas ut, överlämnas eller överförs.

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Samma förfarande som för avstående från eller accept av arv gäller.

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Det finns inget särskilt förfarande för avstående från eller accept av laglott. En arvtagare som har rätt till laglott men inte kan få ut denna i sin helhet på grund av legat eller gåvor kan ansöka hos domstol om att dessa legat och gåvor (utom vanliga gåvor) ska lämnas tillbaka till dödsboet av arvtagaren i fråga och därefter minskas i den utsträckning som krävs för att hela laglotten ska kunna mottas.

Om en arvtagare vars laglott påverkas negativt ska kunna göra sin arvsrätt gällande gentemot personer som inte är lagliga arvtagare måste denne först ha accepterat arvet på grundval av en detaljerad beskrivning av kvarlåtenskapen.

För att man ska kunna fastställa storleken på den del av kvarlåtenskapen som inte ingår i laglotten och storleken på arvtagarens laglott räknas alla tillgångar som tillhörde testatorn vid dennes bortgång in i dödsboet, efter att skulder och eventuell ökning av arvet enligt artikel 12.2 i arvslagen har dragits av. Eventuella gåvor (utom vanliga gåvor) läggs sedan till dödsboet, i enlighet med deras status vid gåvotillfället och deras värde. Om gåvan är en fastighet räknar man med värdet vid den tidpunkt då arvsförfarandet inleddes. Om det gäller lös egendom räknar man med värdet vid gåvotillfället.

Arvtagarnas andelar enligt testamentet minskas proportionellt, utan att det görs skillnad mellan arvtagare och testamentstagare, om inte testatorn uttryckligen har angett något annat.

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Ett dödsbo avvecklas genom tvångsskifte eller skifte efter frivillig överenskommelse.

Varje dödsbodeläggare har rätt till sin del av arvet, oavsett storlek. Varje arvtagare får kräva att få sin del av arvet in natura om detta är praktiskt genomförbart. Eventuella ojämlikheter mellan arvslotterna regleras via ekonomisk kompensation.

Frivilligt fördelning av arvet sker med samtliga dödsbodeläggares samtycke och i form av ett avtal. Enligt artikel 35.1 i äganderättslagen måste frivillig fördelning av all lös egendom värd mer än 50 bulgariska lev och all fast egendom göras skriftligen, och underskrifterna måste intygas av en notarie. Vid frivillig fördelning omvandlas varje deläggares nominella del i den gemensamma egendomen till en separat och oberoende äganderätt för en reell del av de gemensamt ägda tillgångarna.

Tvångsskifte görs genom ett särskilt förfarande som regleras i artikel 341 och följande artiklar i civilprocesslagen. Det finns ingen preskriptionstid för en ansökan om tvångsskifte. Ärendet behandlas som ett tvistemål och består av två delar.

Först fastställs om tvångsskifte kan tillgripas.

Den av arvtagarna som ansöker om tvångsskifte lämnar in en skriftlig ansökan till distriktsdomstolen där följande bifogas:

1. Testatorns dödsattest och ett arvsintyg.
2. Ett intyg eller annat skriftligt bevis gällande kvarlåtenskapen.
3. Kopior av ansökan och dess bilagor till övriga arvtagare.

Under domstolens första sammanträde kan en annan arvtagare ansöka skriftligen om att andra tillgångar ska inkluderas i dödsboet. Vid detta tillfälle kan också en arvtagare begära att en annan arvtagare utesluts från fördelningen, att dennes del av arvet ska ändras eller att vissa tillgångar ska inkluderas i kvarlåtenskapen.

I förfaranden om tvångsskifte prövar domstolen tvister om ursprung, adoptioner, testamenten, det skriftliga bevismaterialets autenticitet och ansökningar om att minska beloppet för testamentariska förordnanden eller gåvor.

Den första delen av förfarandet avslutas med en dom om huruvida tvångsskifte kan tillgripas. Domstolen fastställer vilka tillgångar som ska fördelas och mellan vilka personer, samt varje arvtagares arvslott. När domstolen fattar ett beslut om att tillåta en fördelning av lös egendom fastställer den också vilken dödsbodeläggare som ska tilldelas egendomen i fråga.

Om en eller flera av arvtagarna underlåter att använda egendomen i enlighet med arvsrätten kan domstolen, i samma dom eller i en senare dom, på begäran av en arvtagare besluta vilka arvtagare som ska använda vilka tillgångar efter fördelningen eller vilka summor användarna ska betala till övriga arvtagare i utbyte mot användningen.

Andra delen – själva skiftet. De olika delarna av arvet fastställs, och de gemensamma tillgångarna omvandlas till de olika arvtagarnas privata egendom. Det görs genom utarbetande av en förklaring om fördelning och genom lottdragning. Domstolen utarbetar förklaringen om fördelning på grundval av ett expertutlåtande i enlighet med arvslagen. Efter att ett utkast till förklaring har gjorts sammankallar domstolen parterna, presenterar förklaringen för dem och hör deras invändningar. Efter detta utarbetar domstolen den slutliga förklaringen och utfärdar en dom om denna. Efter att denna dom träder i kraft sammankallar domstolen parterna för lottdragning. Domstolen kan besluta att fördela arvet mellan arvtagarna utan lottdragning om det är omöjligt eller alltför besvärligt att använda sig av lottdragning.

Om en tillgång är odelbar och inte kan tillskrivas en enda person beslutar domstolen om försäljning vid en offentlig auktion. Parterna har rätt att bjuda på tillgången under auktionen.

Om den odelbara tillgången är ett hem som tidigare ingått i en äktenskaplig egendom som avvecklats vid den ena makens bortgång eller genom skilsmässa, och den efterlevande maken/f.d. maken som är förälder till barnen i äktenskapet inte har ett eget hem, kan domstolen på begäran av maken besluta att hela hemmet ska överlåtas till maken. Övriga dödsbodelägare får ersättning för sin andel i hemmet i form av andra fastigheter eller kontanter.

Om den odelbara tillgången är ett hem kan en dödsbodelägare som bodde där när arvsförfarandet inleddes, och som inte har något annat hem, ansöka om att hemmet ska överlåtas till honom eller henne och att övriga arvtagare ska ersättas för sin andel i hemmet med andra fastigheter eller kontanter. Om flera dödsbodelägare uppfyller dessa villkor och ansöker om att tilldelas hemmet får den som erbjuder högst pris behålla det.

En ansökan om överlåtelse måste lämnas in senast vid domstolens första sammanträde efter att beslutet om att tillåta fördelningen träder i kraft. Tillgångens värde fastställs till det aktuella värdet.

Vid en uppgörelse i kontanter måste betalningen, inbegripet lagstadgad ränta, göras inom sex månader från det datum då beslutet om överlåtelse träder i kraft.

Den dödsbodelägare som tilldelas tillgången i fråga räknas som ägare då kontantsumman inklusive ränta betalas. Detta ska ske inom en fastställd tidsfrist. Om denne inte betalar inom tidsfristen blir beslutet om överlåtelse ogiltigt, och tillgången i fråga säljs på offentlig auktion. Tillgången kan också överlåtas till en annan dödsbodelägare som uppfyller kraven och har ansökt om överlåtelse inom den fastställda tidsfristen. I detta fall blir det inte fråga om en auktion, på villkor att dödsbodelägaren omedelbart betalar ett belopp motsvarande tillgångens uppskattade värde minus sin andel i tillgången. Beloppet fördelas proportionellt mellan de övriga dödsbodelägarna.

Det är möjligt att avbryta ett tvångsskifte och i stället dela upp dödsboet genom en frivillig överenskommelse mellan parterna. Överenskommelsen måste dock godkännas av domstolen.

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Arvsöverlåtelsen sker efter att en förklaring om accept av arv har utfärdats. Före förklaringen kan en person som har rätt att ärva tillgångar förvalta dödsboet och väcka talan om besittningsrätt för att det ska bevaras.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Genom att acceptera sin del i (det odelade) dödsboet tilldelas varje arvtagare eller testamentstagare en nominell del av testatorns tillgångar och skulder i dödsboet.

Arvtagare som accepterar arvet blir ansvariga för eventuella skulder i en utsträckning som är proportionell mot deras andel i arvet.

En arvtagare som har accepterat arvet på grundval av en detaljerad beskrivning har endast ansvar för skulder upp till ett belopp som motsvarar dennes del av dödsboet.

Accept av arv på grundval av en detaljerad beskrivning måste göras skriftligen inför distriktsdomaren inom tre månader från det att arvtagaren får kännedom om att ett arvsförfarande inletts. Distriktsdomaren kan förlänga tidsfristen med upp till tre månader. Förklaringen om accept av arv registreras i domstolens särskilda register.

Personer som förklarats rättsligt oförmögna, myndigheter samt icke-statliga organisationer kan endast acceptera arv på grundval av en detaljerad beskrivning.

Om en arvtagare accepterar arvet på grundval av en detaljerad beskrivning kan övriga arvtagare göra detsamma, utan att det påverkar deras rätt att avstå från eller acceptera arvet.

Den detaljerade beskrivningen upprättas i enlighet med civilprocesslagen.

Dödsboets gäldenärer och testamentstagarna får, inom tre månader från accept av arv, ansöka om en uppdelning av den avlidnes egendom och arvtagarens egendom. Uppdelning av fast egendom sker genom inskrivning i den avlidnes fasta egendom enligt lagen om fastighetsregistret (*Zakon za kadastara i imotniya registar*), och uppdelning av lös egendom sker genom ansökan till distriktsdomaren, som registreras i det särskilda registret över accept och avstående av arv.

Dödsboets gäldenärer och de testamentstagare som har begärt uppdelningen har företräde framför de som inte begärt sådan uppdelning. Om både gäldenärer och testamentstagare har begärt uppdelning har de förstnämnda företräde framför de sistnämnda.

En exekutionstitel som utfärdats mot den avlidne får även verkställas mot hans eller hennes arvtagare, såvida de inte visar att de har avstått från arv eller accepterat arvet på grundval av en detaljerad beskrivning. Om arvtagaren inte har accepterat arvet fastställer exekutionstjänstemannen den tidsfrist som avses i artikel 51 i arvslagen och översänder arvtagarens förklaring till relevant distriktsdomare så att den kan registreras.

Ett särskilt fall där arvtagaren övertar den avlidnes skulder anges i artikel 150 i lagen mot korruption och förverkande av olagligt förvärvade tillgångar (*Zakon za protivodeystvie na koruptsiyata i za otnemane na nezakonno pridobitoto imushtestvo*), enligt vilken arvtagares och testamentstagares arvsrätt till de tillgångar som de har tagit emot förverkas om tillgångarna förvärvats på olaglig väg.

I sådana situationer upphör statens lagstadgade rättigheter att gälla efter utgången av en preskriptionstid på tio år, som börjar löpa från den dag tillgångarna förvärvades. Preskriptionstiden avbryts emellertid under det förfarande som avses i avdelning IV i lagen.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Kopior av offentliggjorda testamenten som gäller fast egendom och rättigheter till fast egendom måste registreras. När det gäller universella testamenten intygas att den fasta egendomen är belägen i den relevanta domstolens domkrets genom en förklaring som undertecknas av förmånstagaren och bevitnas av en notarie. I förklaringen identifieras den fasta egendom som förmånstagaren är medveten om i domkretsen i fråga. Förklaringen lämnas in tillsammans med testamentet till registreringsdomaren i det distrikt där egendomen finns.

Registreringsdomaren beordrar registreringskontoret på den ort där egendomen finns att registrera den genom att föra in de handlingar som ska registreras i offentliga register.

Två notariebevitnade kopior av testamentet gällande fast egendom och rätt till fast egendom ska bifogas ansökan om registrering.

Andra handlingar som ska registreras är avtal om fördelning av fast egendom, förklaring om tvångsskifte av sådan egendom, lagakraftvunna domstolsavgöranden som ersätter sådana förklaringar och ansökningar från den avlidnes gäldenärer eller testamentstagare om uppdelning av den avlidnes fasta egendom.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Det är inte obligatoriskt att utse en boutredningsman. Testatorn kan utse en eller flera personer med rättslig handlingsförmåga till boutredningsmän.

På begäran av en berörd part kan distriktsdomaren på den plats där arvsförfarandet inleds fastställa en tidsfrist inom vilken den utsedda personen ska acceptera uppdraget. Om denne inte accepterar uppdraget inom tidsfristen anses han eller hon ha avstått från uppdraget.

Distriktsdomaren kan frånta en person rollen som boutredningsman om denne är oaktsam eller fråntas sin rättsliga handlingsförmåga, eller uppför sig på ett sätt som är oförenligt med det förtroende som en boutredningsman åtnjuter.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Se svaret på frågan ovan.

Om den avlidne inte efterlämnade något testamente eller inte utsåg en boutredningsman kan i regel varje person med arvsrätt göra boutredningen och väcka talan om besittningsrätt för dödsboets bevarande fram till dess att en förklaring om accept av arv har utfärdats.

En arvtagare som har accepterat ett arv på grundval av en detaljerad beskrivning av kvarlåtenskapen förvaltar dödsboet. Vid denna förvaltning är arvtagaren skyldig att iaktta samma aktsamhet som om tillgångarna hade varit hans eller hennes egna. En sådan arvtagare får överlåta fast egendom först fem år efter accept av arvet och lös egendom först efter tre år, om inte distriktsdomarens godkänner att överlåtelsen sker tidigare. I annat fall blir arvtagaren obegränsat ansvarig för den avlidnes skulder. En sådan arvtagare måste redovisa sin boutredning för gäldenärerna och testamentstagarna.

Om en person med arvsrätt har okänd hemvist eller om hans eller hennes hemvist är känd men personen inte har åtagit sig att vara boutredningsman, utser distriktsdomaren en boutredningsman på eget initiativ eller på begäran av berörda parter.

Boutredningsmannen ska utarbeta en detaljerad beskrivning av kvarlåtenskapen. Boutredningsmannen framställer och reagerar på krav rörande dödsboets tillgångar och skulder. Boutredningsmannen måste inhämta distriktsdomarens tillstånd för återbetalning av dödsboets skulder, testamentariska gåvor och försäljning av fast egendom.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

Boutredningsmannen ska utarbeta en detaljerad beskrivning av tillgångarna och bjuda in arvtagarna och testamentstagarna att delta.

Boutredningsmannen tar över äganderätten till dödsboet och förvaltar det på det sätt som krävs för att verkställa instruktionerna i testamentet.

Boutredningsmannen har inte befogenhet att överlåta tillgångar utom då detta är nödvändigt och godkänns av distriktsdomaren, som fattar sitt beslut efter att ha hört arvtagarna.

För de fall då en boutredningsman utses av distriktsdomaren, se svaret på fråga 9.2.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvsmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Om testatorn efterlämnade ett handskrivet testamente offentliggör notarien testamentet genom en skriftlig förklaring som innehåller en beskrivning av testamentsvillkoren och information om att testamentet har öppnats.

Lagliga arvtagare får ett arvsintyg från borgmästaren i den kommun där den avlidne hade sin sista permanenta adress.

Arvsintyg utfärdas endast för personer som var registrerade i folkbokföringsregistret vid sin bortgång och för vilka en dödsattest har utfärdats.

Om den avlidne inte var bulgarisk medborgare men är inskriven i folkbokföringsregistret och hans eller hennes dödsattest inte utfärdas i Bulgarien, måste en kopia eller ett utdrag ur det register över dödsfall som en utländsk folkbokföringsmyndighet har upprättat lämnas in för att ett arvsintyg ska kunna utfärdas. Om folkbokföringsregistret inte innehåller alla uppgifter som krävs för att utfärda ett arvsintyg måste en officiell handling som utfärdats av de behöriga myndigheter i den stat som personen är medborgare i lämnas in för att styrka personens civilstånd, uppgifter om maken och släktingar i upp- eller nedstigande led av första graden och släktingar i sidoledd av andra graden.

Intyget utfärdas enligt artikel 24.2 i folkbokföringslagen och artikel 9 i förordningen om intyg på grundval av folkbokföringsregistret. Intyget utfärdas till den legala arvtagaren, dennes rättsliga företrädare eller en tredje part, om den senare behöver intyget för att kunna utöva legitim befogenhet eller uttryckligen har beviljats fullmakt genom ett notariebevitnat dokument.

Följande handlingar krävs för att intyget ska kunna utfärdas:

- En ansökan på en blankett från folkbokföringsregistrets (Grao) informationscenter med upplysningar om den avlidnes arvtagare. Blanketten måste lämnas in av en arvtagare eller av en person som beviljats fullmakt av en arvtagare.
- En kopia av dödsattesten (om denna utfärdats i en annan kommun).
- Sökandens id-handling.
- En notariebevitnad fullmakt om ansökan lämnas in av en företrädare med fullmakt.

Den här webbsidan hör till portalen [Ditt Europa](#).

Du får gärna [lämna synpunkter](#) på innehållet

Senaste uppdatering: 03/09/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.